

ledning beklagede Faatalligheden af de medbragte Lysbilleder, et Faktum, man i sin Fejghed og medfødte Egoisme nærmest følte som en Lettelse; af en saa forfærdende Virkning var Synet af de smaa mishandlede Menneskespirer og af de ledsagende nøgterne Oplysninger. Her blot en: I en Uge fødte paa en Fødselsstiftelse 327 Kvinder, 291 af Børnene var levende-fødte; til disse samt Mødrenes Forplejning havde man af Mælk ugentlig 25 Liter; dog mah var blevet vant til kynisk at sætte sin Lid til, at saa mange som mulig af de smaa maatte bukke under allerede i den første Uge enten af Underernæring eller Mangel paa Renlighed, som det var umuligt at skaffe til Veje.

Sandelig, her behøvedes hverken Svulst eller Pathos fra Foredragsholderens Side; den jævne Beretning, Tallene og Billederne skulde nok øve deres Gerning i hver Tilhørers Sind; om ikke før saa maatte nu Krigens Meningsløshed med dens grufulde Følge staa en fuldstændig klart.

Et andet Foredrag af Miss Catherine Marshall fra London omhandlede Militærnægtersagen i England og Amerika. Det var en pinlig Overraskelse at erfare, hvorledes Myndighederne i disse „frihedsværnende“ Lande gaar frem mod dem, hvis moralske Standpunkt og Mod i denne Henseende staa saa højt over det almindelige Niveau.

Tre Straffemethoder omtaltes: 1) Iskoldt Styrtebad til Offeret besvimele eller indvilgede, 2) Frottering med Staalbørste til Blodet sprang, 3) Dødsdom, derefter 14 Dages Ventetid i Fængslet, hvorefter Kammerater blev kommanderet til at skyde paa dem — med løst Krudt. At kun de færreste stod dette igennem uden at tage Skade paa Forstanden, siger sig selv. Det ses heraf, at de lovlig indsatte Myndigheder i Henseende til sindrigt udtænkte Pinsler af raffineret Grusomhed endnu rigelig kan tage Konkurrencen op med Bolschevikkerne.

Hun fortalte ogsaa om, hvorledes hun og andre Kvinder, som staa paa Militærnægternes Side i deres haarde Kamp, til de fanges Trøst sang udenfor Fængslerne. I en lille Pjece „Fredens Martyrer“ af cand. polit. E. Dehn findes netop i en Redegørelse fra en ung Mand (Kvæker) følgende: „Jeg ønsker at takke de venlige, mig ubekendte Mennesker, der sang udenfor Fængselsmuren, in-

gen kender den Glæde, det giver de ulykkelige Fanger. Saa snart Sangen begynder hører man en Lyd af smaa Vinduer, der bliver aabnede over hele Fængslet.“ Hans „Brøde“ paaførte ham 2 Aars Forbedringshus.

VI.

De indholdsrige Dage var nu til Ende og afsluttedes med en Banket i „Tonhalle“, beliggende ved den vidunderlig skønne Züricher Sø. At den forløb saa særdeles smukt og næsten højtideligt kunde ikke undre, naar man havde iagttaget den værdige og interesserede Holdning, som de Züricher Borgere havde indtaget overfor Kongressen som Helhed, dels gennem sin Presse og dels ved en kolossal Tilslutning til de offentlige Møder, som afholdtes 4 Aftener paa Rad, de to første i Universitetets Aula, som saa viste sig at være for lille, hvorefter man fik overladt Byens største Kirke, som ogsaa fyldtes til sidste Plads. En enestaaende Imødekommenhed udvistes af Byens Borgmester, som sammen med endnu et Par andre Øvrighedspersoner deltog i Banketten.

Kun vanskeligt kunde man tænke sig noget lignende fra en Befolknings Side som den danske, hvis medfødte Skepsis, oftest grundet paa manglen de Kendskab og Ulyst til at erhverve sig den, har lagt mangan god Sag svære Hindringer i Vejen.

Som en stor Oplevelse maa denne Rejse og Kongressen føles af hver eneste Deltager, foregaaet som det er i den mærkeligste, tungeste Periode af Evropas Historie. Maatte der nu blot ud af denne Krigens hjælpeløse Fallit vokse den sikre Erkendelse blandt Menneskene, at den eneste, dem værdige Vej til Løsning af mellemfolkelige eller personlige Tvistemaal, er Fornuftens, Ordets Vej.

Henriette Beenfeldt.

Fællesmødet i Horsens.

Ved en beklagelig Forglemmelse blev den smukke Tale, som Fru Tolbertund paa Fællestyrelsens Vegn holdt til Fru Stampe Feddersen ved Festen i Haandværkerforeningen d. 20. Juni, ikke omtalt i sidste Nr.

Talen, der blev holdt med stor Kraft og Livfuldhed, var, baade hvad Tone og Indhold angik, ypperlig, og gav Udtryk for Taknemmelighed og Beundring overfor den afgaaede Formand, med hvem Taleren havde

samarbejdet i saa mange Aar. Talen modtoges med stærkt Bifald, der i lige Grad gjaldt Taleren selv og Fru Stampe Feddersen.

Den kommende Skolelovgivning.

Det har glædet mig ganske overordentlig at læse Gengivelsen af Skoleinspektør Arvins Foredrag ved D. K.s Fællesmøde i Horsens. Det praktiske Arbejde har hidtil været stillet i Baggrunden i en saadan Grad, at maaske Flertallet af Borgerne i vort Land med Rette kan beklage sig over Spild af Kræfter i deres Undervisningstid. Teori var det meste af det de lærte, og hvor har ikke mangan en Dreng og Pige i deres Skoletid og Ungdomstid længtes efter „at se Resultaterne“. — „Du vil forstaa det altsammen, naar du bliver stor,“ var det opmuntrende Svar.

Bring det praktiske Arbejde ind i Skolen i Tilknytning til det teoretiske, og Lykkefølelsen ved at arbejde vil blive langt større. Maa vi ikke møde et Menneske som Dr. Maria Montessori, der kræver Frihed for Evnerne til at udvikle sig til Fremme for Initiativet — med den største Tak — Menneskelighed, saa vist som Individet er det første og det sidste, det, der betyder noget, og det, der maa regnes med i selv det mest sammensatte Samfundsmaskineri. Skab de ideelle Livsvilkaar for de fine Menneskeorganismer fra første Færd, og der er gjort, hvad der skal gøres. Mennesket selv udfolder sig selv indefra og viser sin Aand og sit Indhold i sit Arbejde — i sin Ytringsform.

Paa Massernes Dygtighed beror for største Delen en Nations materielle Lykke, derfor kan det betragtes som en national Pengeanbringelse at anvende Penge til deres Dygtiggørelse.

Ungdomsskolen er derfor da ogsaa paa Programmet i alle oplyste Lande